

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/113/2019
Identifikačné číslo spisu:	7112229636
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7112229636.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne X.. H. S., správkyne konkurznej podstaty úpadcu: CK FENÍCIA s. r. o., so sídlom v Košiciach, Mlynská 27, IČO: 36 698 598, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Štefan Prevozňák s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kukučínova 23, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Štefan Prevozňák, proti žalovanému H. Q. D., narodenému X. X. XXXX, bývajúcemu v S., O. XX, zastúpenému JUDr. Frederikou Birkovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Strojárska 11/C, o zaplatenie 1 875,06 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25C/107/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. októbra 2018 sp. zn. 6Co/285/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. júna 2017 č. k. 25C/107/2013-247 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 875,06 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 20.10.2012 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti, v prevyšujúcej časti príslušenstva pohľadávky žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. októbra 2018 sp. zn. 6Co/285/2017 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, okrem výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti príslušenstva pohľadávky zamietol. Druhým výrokom odmietol odvolanie žalovaného proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti príslušenstva pohľadávky zamietnutá a tretím výrokom rozhodol o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia označil rozsudok prvoinštančného súdu za vecne správny. Uviedol, že prvoinštančný súd náležite zistil skutkový stav, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. V plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie a dodal, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uskutočneniu predmetných pracovných ciest, a preto bol správny záver prvoinštančného súdu, ktorý žalobe vyhovel. Námietky žalovaného uvedené v podaní doručenom

odvolaciemu súdu dňa 23.02.2018, ktorým žalovaný doplnil dvoje odvolanie, vyhodnotil ako nesúvisiace s prejednávanou vecou.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný, v ktorom uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Vyčítal odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie jeho rozhodnutia. Uviedol, že očakával vysvetlenie, či bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že žalobkyňa úspešne odporovala právnomu úkonu vyplateniu cestovných náhrad, čo je podmienkou úspešnosti nároku žalobkyne na uplatnenie peňažného nároku patriaceho do podstaty, lebo inak, ak žalovaný pracovné cesty nevykonával, žalobkyňa nemohla odporovať právnomu úkonu, ktorý neexistoval. Odvolací súd a nakoniec aj súd prvej inštancie sa zaoberali vecou z hľadiska vydania bezdôvodného obohatenia, t. j. plnenia úpadcu bez právneho dôvodu, čo nebolo predmetom žaloby, pretože žalobkyňa odvodzovala nárok patriaci do podstaty tým, že úspešne odporovala právnomu úkonu. Odvolací súd sa podľa dovolateľa nezaoberal v odôvodnení jeho rozsudku týmito jeho podstatnými tvrdeniami. Z rozsudku odvolacieho súdu podľa neho nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolací súd sa nestotožnil s námietkou dovolateľa, podľa ktorej bolo jeho právo na spravodlivý proces porušené procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedá kritériám vymedzeným v ust. § 220 C. s. p., preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 C. s. p. stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj urobil. V súlade s uvedeným ustanovením odvolací súd v bodoch 40-55 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd k námietke dovolateľa, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho tvrdeniami uvedenými v podaní zo dňa 23.02.2018 len dodáva, že odvolací súd aj na túto argumentáciu dovolateľa reagoval v bode 55 odôvodnenia svojho rozhodnutia a to aj napriek tomu, že uvedené podanie bolo doručené súdu až po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.). Ani na základe tejto časti dovolania preto nemožno dospieť k záveru o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaoberá jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni úspešnej v dovolacom konaní, priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanému zaplatiť jej náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.